

fået en anbefaling fra departementet, kan tage bekræftende til genmæle og sikre, at borgerne ikke skal trækkes igennem en urimelig retssag med både økonomiske og i høj grad menneskelige gener til følge.

Det er det, det reelt handler om, så uanset hvor store ord, hr. Ole Stavad bruger, synes jeg, det er vigtigt, at man gør sig klart, hvad det er, det konkret handler om, hvad det er for en bemyndigelse, vi egentlig giver ministeren.

Ministeren har så under udvalgsbehandlingen beklaget, at brevvekslingen mellem Landskatteretten og departementet ikke blev oversendt. Vi er enige i den beklagelse og især set i lyset af, at indholdet af brevet ikke har fået Venstre til at ændre synspunkt, for vi er ikke enige i de betæneligheder, som brevet indeholder. Derfor beklager jeg lige så meget, at det brev ikke blev oversendt, sådan at vi skal bruge ressourcer på at diskutere den del i dag.

Men jeg synes, at uanset dette forløb ændrer det jo ikke ved det faktuelle indhold af, hvad det er for en lov, vi vedtager i dag, det ændrer ikke et sekund ved det faktum, at vi giver ministeren en bemyndigelse til at lade være med at trække borgerne unødigt igennem en lang og opslidende retssag, når borgeren har fået ret.

Proceduren, som jeg nævnte før, er jo altså ikke spor anderledes end den procedure, som ministeren kan vælge at følge i dag, dog på et senere tidspunkt. Når først sagen er anket over i domstolssystemet, kan ministeren jo i dag vælge at tage bekræftende til genmæle og dermed stoppe sagen. Sådan er det i dag, den procedure ønsker vi at rykke lidt længere frem.

Hvorfor gør vi det? Det gør vi, fordi vi ønsker at hjælpe borgerne. Vi ønsker ikke, at borgerne skal møde systemet, som at systemet tromler hen over borgeren, hvor borgeren i øvrigt har fået ret. Det er for Venstre retssikkerhed, det er for Venstre mennesket frem for systemet. Derfor har vi så absolut ingen bekymringer ved at vedtage lovforslaget, som det blev fremsat, og følge de anbefalinger, som et enigt Fristudvalg kom med, altså at vedtage lovforslaget uændret.

Formanden:

Der er anmeldt tre korte bemærkning, først hr. Erik Mortensen.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg kunne forstå på hr. Peter Christensen, at retsbevidstheden tæller meget for Venstre, og det vil

så sige, at høringssvaret fra Landsskatteretten plus det meget alvorlige anonyme brev, som blev modtaget fra ministeriet, ikke betyder noget; det vil sige, at det er helt forfejlet i enhver henseende.

Kl. 11.05

Spørgsmålet kunne jo så være omkring alvorren, om ikke hr. Peter Christensen kan bekræfte, at ministeren i et skriftligt svar til udvalget tilbød at trække den del ud af lovforslaget, hvis der var stemning for det i udvalget. Siden hen har det vist sig, at det var der i meget høj grad.

Spørgsmålet var nok, om ikke ministeren havde lugtet lunt på et tidspunkt, hvor selv Dansk Folkeparti begyndte at være betænkelig ved udviklingen. Den betænkelighed holdt jo ikke så længe, men mon ikke hr. Peter Christensen kan bekræfte, at det var så meget alvor også for ministeren, at han var klar til at trække forslaget? Det er jo sådan set meget centralt i det her punkt.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jamen jeg har da en klar forventning om, at vi kan nå til enighed om at afvise det her forslag, for vi kan se, at hr. Peter Christensens ordførerindlæg bygger på en misforståelse.

Det er nemlig ikke tilfældet, at det er, når borgeren har fået ret, at den her bestemmelse kan komme i betragtning. Det er faktisk i det modsatte tilfælde, i det tilfælde, hvor borgeren har tabt en sag, og hvor skatteministeren så kan tage bekræftende til genmæle. Så lad os lige få den misforståelse ud af verden.

Det andet, jeg vil sige, er, at nu kunne man måske sige, at det bare er af historisk interesse. Men det handler om, hvad det er for nogle muligheder, det her giver skatteministeren.

Jeg er selvfølgelig ikke i tvivl om, specielt oven på det forløb, som vi har haft, at den nuværende skatteminister vil håndtere proceduren omkring det her klogt. Men kan hr. Peter Christensen ikke bekræfte, at der sådan set ikke er noget til hinder for, at en kommende skatteminister kan vælge nøjagtig den samme procedure som en tidligere skatteminister, den nuværende statsminister brugte, hvor man, uden at der var offentlighed omkring sagen, kunne tage bekræftende til genmæle i nogle sager og undlade at gøre det i andre?